

čezpolovico glasov dobila, namreč g. Lukman Lambert, kupec, in g. Samasa Anton, posestnik in zvo-
nár, — osem naslednjih je bilo pri drugi volitvi izvo-
ljenih, namreč g. Pahner Karl, kupec, g. Dr. Ču-
ber Janez, profesor, g. Košir Janez, tesarski moj-
ster, g. Novak Janez, korar, g. Dr. Kavčič Ma-
tevž, dvorni in sodijski pravdosrednik, g. baron Co-
delli Anton, grajšak, g. Holzer Karl, kupec in
g. Dr. Rudolf Anton, dvorni in sodijski pravdosred-
nik. Večino teh izvoljenih mož je tudi vstavoljuba stran-
ka na svoj nasvetni list za 2. in 1. volitni oddelk po-
stavila; čudno je tedaj, da si nasprotna stranka zma-
go pripisuje! — tista stranka, ki vse žile natolcevanja
in černenja napenja, vsaciga omadeževati, ki se kakor
petelin na strehi ne suče po vsacim vetru, ampak
se pošteno in očitno vstave derži in ne iše skrivé
rakove poti po vodilih tistih „Bekennnisse eines Sol-
daten“, ki celó našiga poprejšnjiga miliga cesarja
Ferdinanda I. napada in očita, da je svojim ljudstvom
vstavo dal!! Bog obvari Avstrijo tacih prijatlov,
kterim je vstava tern v péti; nevarniši so ji kakor
drugi prekucneži, kateri nikdar zmagali ne bodo zató,
ker jih je v celim cesarstvu, hvala Bogú! le mala ko-
pica v primeri obilniga obilniga števila vstavni Avstrii
zvestiga ljudstva. In zakaj se boji tista račja stranka
vstavoljubih samostojnih mož v mestni odbor? Ali hoče
spodkopati §. 1. od presvitliga cesarja podeljene srenj-
ske postave, ki pravi; „Svobodna srenja je podlaga
svobodne države?“ Ali misli, da se bo v županijskim
zboru, ki nima s politiko opraviti, kakšna nevarna
politika razodevala? Ali je ta stranka tako kratkih mi-
sel, da je že pozabila obnašanja Ljubljancanov v nar-
nevarniši dóbi predlanjskiga léta? Ali je morebiti ona
bila, ki se je takrat očitno in krepko z besedo in
djanjem na noge postavila za Avstrijo? Takrat ni
bilo očitno ne duha ne sluha od nje. Ker zdej ne
more nikakor Slovincov omadeževati, da so „separatisti“,
se pa spravlja čez vsaciga, ki se vstave derži in zra-
ven tega v njeni rog ne trobi. Mi ne govorimo tukaj
od izvoljenih odbornikov, katerih se ne prederznemo čer-
niti, ker se ona gerdo obnaša z besedo in djanjem
skrivé in očitno proti tistim poštenim možém, ki so
bili zoper nje voljo v mestni odbor izvoljeni. Žalostno
bi bilo, ko bi se duh te stranke v mestni odbor vrnil,
vunder se tega ni bati, ker veliki večini izvoljenih
odbornikov je ta stranka — gnjusoba! — Vernemo se
k volitvam nazaj in povémo, da v 1. volitnim oddelku
je bilo predvčerašnjim 6 odbornikov s čezpolovičnico
glasov izvoljenih, namreč: g. Gregel Franc, posest-
nik, g. Dr. Melzer Rajmund, Ljublj. bolnišnice vodja,
g. Seunig Vincenc, posestnik, g. Burger Ma-
tevž, dvorni in sodijski pravdosrednik, g. Mühleisen
Janez, kupec in g. Aichholzer Jožef, kupec. —
Razun dveh kompanij so zapustili vsi vojaki domačiga
regimenta Ljubljano; en bataljon je marširal v Gori-
co; namest njih je zdej en bataljon lovcov (jagrov)
tukaj, ki so iz Gorice prišli. — Ministerstvo pravo-
sodja je pri vredništvu občniga državnega zakonika in
vladniga lista v slovenskim jeziku na Dunaji g. Dr.
Janeza Bučarja za prevodnika izvolilo; g. Dr. Bu-
čar je vés pripraven za to službo. — Za gotovo smo
zvedili, da je 6 županov iz Gorenskiga pritožbo in
prošnjo našimu deželniemu g. poglavarju predložilo, da
naj kantonske poglavarstva županijam v domačim je-
ziku dopisujejo, ker nemškiga ne razumejo. Radovedni
smo slišati sklep g. deželniga poglavarja, nadjajoči se,
da ker vstavno pismo tako razločno izgovori pravice vsaciga
naroda, ne bo vstavoljubimu poglavarju težko stalo, pravični
prošnji zadostiti.

Novičar iz mnogih krajev.

Zdej se spet govori, da shod vladarjev bo ne v Bre-
gencu, ampak v Hohenschwangau-u, kjer se bojo
naš cesar in Parski, Saksonski in Virtemberski kralj snidili.
Spet druge novice pa pravijo, da se bojo cesar iz Ti-
roljskiga v Lombardijo (na Laško) podali, maršala Ra-
deckiga obiskat. Knez Švarcenberg, ministerstva pred-
sednik, bo nek šel v Varšavo, Ruskiga cara obiskat.
— Cesar so pred svojim odhodom iz Innsbruka 2000
gold. ubogim podarili. — Ministerstvo vojske je uka-
zalo, da ima 22,000 vojakov z 3500 konji in 48 to-
povi se z armado zediniti, ki na Tiroljskim stoji, —
Unidan je prišel patent vžitniga davka (Verzehrungs-
steuer) od vola (piva) in žganja za Ogersko, Erdeljsko,
Horvaško in Slavonsko deželo na dan; za vedro vola
se bo odrajtovalo 36 krajc. — za mnogoverstno žga-
nje pa dača kakor v družih deželah.

Stefan, srečni kmet.

*Resnična, podučnja polna povest, ktero nej vsaki
kmet bere in k sercu vzame, in vsak prijatelj
ljudstva po mogočosti razširja. — Slovenskim kme-
tam v prid iz nemškiga prestavil Fr. Malava-
šič. V Ljubljani 1850. V založbi in na pro-
daj pri Edvardu Hohnu na starim tergu št.
157. Veljajo 20 krajc.*

Ravno zdej so prišle gori imenovane bukvice na
svitlo, ki jih je g. Malavašič tako prijetno iz nem-
škiga v naš domač jezik prestavil, da v zapopadku in
besedi zaslužijo veliko hvale. Kmetje si ne morejo
prijetnišiga berila želeti za dolge zimske večere, v kte-
rih po delu praznujejo. Sto in sto dobrih svetov bojo
našli v teh bukvičah, ki niso le za kratek čas, temuč
tudi za podúk. Če pa v vsim poterdimo ravnanje na-
šiga Štefana, le s tem nismo ž njim edinih misel, za-
kaj de ni hotel župan biti. Gosp. Malavašič je s
tem delam zopet pokazal, da mu slovenska beseda glad-
ko teče, kakor le malokterimu, in gosp. Hohn se ne
bo kesal, da je na svoje stroške to knjižico na svitlo dal,
ki je po Blaznikovi navadi lično natisnjena.

Nov slovensk koledar.

Naš neutrudljivi rodoljub, kteriga „zvestoba do do-
movine se ne gane“ in se vseskozi v delih skazuje, g.
Miroslav Vilhar je spisal slovenski koledar, ki
je ravno zdej v ličnim natisu pri žl. g. Kleinmajer-
ju na svitlo prišel. Na 4 pôlah in pol obseže v osmirki
nar poprej pratiko s pristavljenimi Krajskimi somnji;
somnji družih slovenskih deželá so zad uversteni. Za
vsaki mesec je zložil g. Vilhar eno pesmico, ktera
izvira iz občutkov mnogoverstne létne dóbe. Zraven
teh so pridjane še druge pesmi, basni in prilike. Vse
je g. Vilhar sam zložil in tako očitno pokazal, ka-
ko vnet de je za povzdigo mile slovensine. Kar pa
temu delu še večí slavo da, je blagi namen g. izdaja-
telja, ki je vse, kar se bo čez tiskarne stroške sku-
pilo, v darilo slovenskim pisateljem domače zgo-
dovine obljubil. — Hvale vredni koledar veljá 15
krajc. in je v hukvarnici g. Kleinmajerja na prodaj.

Pogovori vredništva.

Gosp. A. P. Lepa hvala za lepi sostavek »Od Bohinja
kaj.« Kmaló ga bomo v Novicah natisnili. — Gosp. J. C.
Tudi vaš sostavek od »podzemeljskih jam« bomo berž ko
bomo mogli, z veseljem natisnili. — Gosp. J. K. Med belimi
Krajnci nabrane besede smo izročili g. pisateljem slovenskiga
besednika; lepa hvala za ta dar.